

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012429
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012429.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného G. Z., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 9.1.2019, sp. zn. 3PP/131/2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.8.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. Z., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. Z. XXC/X, J., Rakúska republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17.01.2017, sp. zn. 3T/91/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava 26.04.2017 sp. zn. 1To/25/2017, zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností prvostupňový súd poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť, keďže odsúdený má celkom tri disciplinárne tresty, jeho správanie a vystupovanie v priebehu výkonu trestu dlhodobo nie je na požadovanej úrovni, pričom sa prejavuje porušovaním interných predpisov, nedodržiavaním zásad hygieny, konfliktami so spoluodsúdenými a neplnením príkazov a nariadení príslušníkov zboru. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke - odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom, prvostupňový súd uviedol, že odsúdený neplní ciele stanovené programom zaobchádzania a je zrejmé, že ani po individuálnom poradenstve a zvolenej metodike direktívneho prístupu vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, nedochádza k zlepšeniu v správaní odsúdeného, nakoľko v čase po podaní návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie bol odsúdenému dňa 08.11.2018 uložený ďalší disciplinárny trest za nesplnenie príkazu príslušníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ výchovným vplyvom a teda sa ani nedá dôvodne očakávať, že by v prípade podmiennečného prepustenia viedol riadny život a viac sa nedostal do rozporu so zákonom.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 1.2.2019, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a že bola porušená jeho ľudskánosť, dôstojnosť, vierovyznanie a služba Bohu, pričom poukázal na čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 9 Charty základných práv. V mieste výkonu trestu odňatia slobody sú podľa odsúdeného porušované jeho ľudské práva a práva modliť sa a vierovyznania, nemal miesto na vykonávanie modlitby, denne sa modlí 5 krát. Taktiež bol napadnutý spoluväzňami a bol zbitý počas vykonávania modlitby, a nie raz ho urážali a ponižovali. Pracoval v „Euroobuv“ niekoľko mesiacov a za prácu mu nevyplatili peňažnú odmenu, potrebuje operáciu ľavého

oka a nemohol veľa šiť a bol prepustený, potom pracoval v „Resplast“, kde bol taktiež prepustený za to, že neplnil normu, v tom čase bol na neho spravený negatívny zápis kvôli brade, vysvetlil, že je veriaci a dodržiava obrady a rituály jeho vierovyznania. Nosenie brady a upratovanie sú zákony jeho viery, podľa ktorej muži nerobia ženskú prácu a nosia bradu. V mieste výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS je dovolené 2 krát do týždňa sprchovať sa 50 - 60 ľuďom pod 4 sprchami za jednu hodinu, za nezaplatenú otrockú prácu a nemajúc hygienické prostriedky a špinavý nesterilne opratý odev, nie je na vine, že sa nepodobá v neľudských podmienkach výkonu trestu, za celý čas práce v ÚVTOS nedostal ani jedno euro platobných prostriedkov, ktorými by mohol pomáhať žene a financovať jeho deťom školu a prostriedky na existenciu. V ÚVTOS ho nie raz trestali nútenými prácami.

Odsúdený ďalej v sťažnosti uviedol, že sudca JUDr. Michal Eliáš svojim rozhodnutím porušil práva odsúdeného podľa zákona Slovenskej republiky CSP č. 160/2015 Z. z. § 52 odsek 1 a 2 CSP v spojení s § 49.

Na základe uvedeného žiadal, aby ho sťažnostný súd podmiennečne prepustil na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody.

V podaní doručenom prvostupňovému súdu dňa 9.5.2019 odsúdený uviedol, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o jeho sťažnosti a veľmi súrne žiada o nej rozhodnúť.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal sťažnosti.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil materiálne podmienky, spočívajúce v tom, že svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. S prvostupňovým súdom uvedeným odôvodnením nespĺnenia materiálnych podmienok zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a bez potreby jeho opakovania na neho poukazuje.

Tak ako to uviedol vo svojom rozhodnutí už prvostupňový súd, to, že odsúdený má celkom tri disciplinárne tresty, jeho správanie a vystupovanie v priebehu výkonu trestu dlhodobo nie je na požadovanej úrovni, pričom sa prejavuje porušovaním interných predpisov, nedodržiavaním zásad hygieny, konfliktami so spoluodsúdenými a neplnením príkazov a nariadení príslušníkov zboru, nenasvedčuje tomu, že by odsúdený a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vo vzťahu k odsúdeným uvádzanému porušovaniu jeho ľudských práv, najmä čo sa týka jeho vierovyznania, sťažnostný súd uvádza, že v prípade, ak má odsúdený pocit, že sú vo výkone trestu porušované jeho ľudské práva, je potrebné, aby sa riadne obrátil na orgány určené na dozor a kontrolu výkonu trestu a neriešil uvedené skutočnosti tým, že sám porušuje predpisy týkajúce sa výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko takéto jeho správanie nenasvedčuje tomu, že by aj po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu rešpektoval zákony Slovenskej republiky, pričom v tomto smere sťažnostný súd zdôrazňuje, že každá osoba, ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky si musí

byť vedomá, že je povinná dodržiavať zákony Slovenskej republiky a tomu prispôbiť svoje správanie a to bez ohľadu na jej náboženské presvedčenie či vierovyznanie.

Čo sa týka odsúdeným uvádzanému, že sudca prvostupňového súdu svojim rozhodnutím porušil práva odsúdeného podľa zákona Slovenskej republiky CSP č. 160/2015 Z. z. § 52 odsek 1 a 2 CSP v spojení s § 49, sťažnostný súd uvádza, že v konaní o návrhu na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupuje tak prvostupňový ako i sťažnostný súd v zmysle ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku a nie podľa civilného sporového poriadku a preto poukazovanie na zákonné ustanovenia civilného sporového poriadku považuje sťažnostný súd za irelevantné.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.